

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Sfințenia sărbătorilor.

Abia am părăsit tinda marilor sărbători ale creștinătății și iată că viața și-a reluat cursul ei agitat. Așa îi pretinde ei modernismul zilelor noastre, nervos, pripit și de suprafață. În fond, și pentru adevăratul creștin, viața nu-i decât o punte ce ai să o treci cu multă grijă, chibzuit și fără grele bagaje. Căci la capătul ei, sau mai încoace chiar te pândește răul în mii și mii de chipuri.

Cugetând astfel și zăbovind asupra sfințeniei sărbătorilor suntem aievea convinși de darul lor intrinsec, ce se revarsă asupra-ne ca de o mână darnică de mamă.

Aureola sfințeniei li-a dat-o lor însuș Dumnezeu cel Preasfânt. Sărbătorile Crăciunului sunt sărbătorile Darului: Dumnezeu ni-a dăruit nouă pe însuș Fiul său. Apariția acestui Fiu între noi oamenii, ca o dungă de foc a iluminat mințile și inimile noastre, zăpăcite de bezna păcatului. Darul divin ne-a reîndumnezeit, așa cum mai târziu sângele de pe lemnul crucii ne-a spălat de păcat. Atâta inundare de sfințenie cine a mai văzut?

Magii, savanții și împărații timpurilor și-au plecat la Naștere genunchii lor aducând Pruncului daruri. Și, oare puterea plâpândului Prunc din iesle a înmuiat cerbicia celor ce nu știau decât să primească plecaciuni și daruri? Oare mândria cărturarilor s'o fi întunecat steaua Lui în noaptea sfintei Nașteri din Vitleem? Da, coborîse din cer Hristos, sfințirea noastră; coborîse Duhul cel mântuitor, sfânt precum sfânt este Dumnezeuul nostru. El cu puterile Lui a făcut aceste minuni...

Plinătatea „Darului” se desăvârșește la Botezul Domnului. Iisus se spală acum întru spălarea noastră, întru glorioasa preamărire a Treimeii sfinte, ca și întru preînchipuirea definitive noastre izbăviri.

Imnul corurilor cerești și al cetei păstorilor, ca și glasul Domnului peste apele Iordanului constituie cea mai sublimă simfonie a sfințeniei... An de an Biserica noastră ni-o împărtășește cu aceeași dulce evlavie, cu care sufletele noastre însetate aleargă spre ea. Nici fuga cerbului care adulmecă apa izvoarelor în deșerturi, nici picioarele iepurelui ce caută piatră pentru ascunziș nu egalează dorul acestui suflet omenesc după sfințenie. Căci precum astrele marelui univers unul pe altul se urmăresc, așa urmărește sufletul calea către Dumnezeu, Împăratul patriei lui netrecătoare.

Sfințenia sărbătorilor este acel dulce climat ce-i priiește sufletului întru căutarea sa și a patriei sale cerești. Aci el regăsește armonia dorită, în care ca niște raze jucăuse de soare, se veselește în propria-i nevinovăție. De aci bucuria zilelor de sărbătoare, de aci nostalgia sufletului după comoara lor.

Popasul sărbătorilor e cu adevărat sfințitor când sufletul reușește să ducă și trupul nostru pământesc în atmosfera lor de candoare, de belșug spiritual. Să-l facă a uita trepidația de afară printr'o interiorizare cât mai intensă în tâlcul superior al sfintelor noastre sărbători creștine. Căci altfel, sărbătorile rămân numai un prilej de vacanță, de mâncăruri și belșug de bunătați, cari mânezi nu-ți mai amintesc nimic.

Dumnezeu în altarul științei.

Familia Minovici descinde dintr'o rădăcină înfiptă în pământul Macedoniei. Români deci, — cu toate că numele ar arăta altfel, — dar de o prodigioasă vitalitate și de o neînfrănată putere de pătrundere. Nu mă gândesc numai la Ștefan Minovici care, în pragul morții sale neașteptate, cumula posturile de răspundere ale chimiei, dar fără de voe, momentul acesta funerar ne înprospătează amintirea fratelui mai mare, Mina Minovici.

Oamenii aceștia s'au consacrat științei, și într'o vreme când Wotan și Pluton alungă pe Iisus Hristos din templul cugetării pozitive, ei au zidit alături de laboratoare biserici și au împodobit munca empirică și constructivă cu nimbul înălțării spirituale. Materialismul ateu a surpat încrederea în știință, a prăbușit-o în neagră gheenă a orgoliului care renegă și sfidează Dumnezeirea. Nu se poate neglija faptul că fizicianul Newton este primul mare maestru al francmasoneriei și părinte al religiei naturale în secolul al XVIII-lea. Dar iarăși trebuie să recunoaștem că fondatorii chimiei moderne, ai acestei științe cu totul pozitive, un Lavoisier, Berzelius, Berthelot, Gay-Lussac au fost creștini în toată accepția cuvântului; că tainele acestei științe de nemărginită inventivitate le-au provocat revelația lui Dumnezeu. Astăzi când asistăm la o reabilitare a ideii de Dumnezeu tocmai prin știință, ultimele cuvinte ale lui Ștefan Minovici au și mai multă putere de convingere și sugestie, pentru că sunt pronunțate de un om care a lucrat cu materia fără suflet a mineralelor și a corpurilor definite printr'o formulă matematică: „*Ridicați-vă în viața spirituală care înalță și a jertfei care innobilează. Fără ideal, nici o muncă constructivă, nici o energie creatoare*” spune patetic și entuziast Ștefan Minovici elevilor săi.

Printr'o nepătrunsă încă legătură a destinului Ștefan Minovici se duce în împărăția lui Dumnezeu, acolo unde fratele mai mare Mina Minovici s'a dus mai de mult cu aceeași credință în virtuțile spiritului religios. Un om care toată viața lui a luminat justiția cercetând prin autopsii adevărata cauză a morții, când dezbracă halatul medicului legist se înclină în fața crucii, și respectul lui sublinia credința savantului în puterea supranaturală a lui Dumnezeu. Numai pentru cei fricoși și neputincioși superstiția înlocuiește credința, pentru cei puternici care au trecut prin chinurile scepticismului, credința în Dumnezeu este suprema iluminare a

inteligenții. Dacă am avea spațiu pentru a reedita mărturisirile lui Pasteur făcute în discursul de recepție la Academia franceză, sau cel mai de curând ale lui Ch. Nicolle la Collège de France, demonstrația noastră ar lua caracterul unei pledoarii.

Gândul însă ne este stăpânit de o idee: că acești frați au avut și un echilibru moral, căci numai astfel se explică faptul că în vreme ce chimistul ctitoria bisericii, mezinul își concentra toată puterea de muncă în jurul societății de „Salvare” care tot o instituție creștină și samaritană este. Iată dar că după moartea lui Ștefan Minovici nu rămâne numai o operă științifică, dar chiar o nobilă moștenire spirituală prin înțelegerea luminată de rațiune a ideii de Dumnezeu.

(Reproducere din „Curentul”)

Nicolae Roșu.

Săptămâna.

„Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni bună învoire”.

Dacă lumea ar aprofunda cântarea îngerilor „*Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni bună învoire*”, cu atâta ușurință s'ar rezolva toate gravele probleme ce frământă omenirea. Nu s'a exprimat vre-odată în lume, o formulă mai magistrală asupra ecuației dintre omenesc și dumnezeesc, între materie și duh. An de an, praznicul Nașterii Domnului este prilej de reimprospătare a priveliștei peste vastul imperiu spiritual și social. Totuși lumea trece nepăsătoare fără urmări plauzibile. Ba mai mult, în loc de îndreptare, se accentuează pe zi ce trece spiritul distructiv în toate domeniile. Vorbim aci de *românism și ortodoxism*. Vorbim de scumpul nostru patrimoniu național ortodox.

În ziua Nașterii Domnului, când lumea creștină ortodoxă-română se așează la masă cu familia, bate la ușă un străin. Înfașurare exterioară de nevoiaș vrednic de a fi împărțit de mila creștină în această sfântă și mare zi. În loc de milă creștină, vrea insinuant să prindă vorbă. Refuză dărnicia creștinului român și nu-i mirare că nu pricepe sufletul românesc, deoarece limba sa trădează pe ungurul ce a primit Pruncul din iesle cu o întârziere de 1000 de ani. Într'o vorbă românească pocită oferă o carte cu conținut religios.

În bunătatea și indulgența sa, românul sub înalta impresiune a marelui praznic, trece cu vederea defectuositatea graiului, primește bucu-

ros cartea cu „conținut religios“ — oferită ieftin — și în locul bucății de pâine frățească, plătește cei 5 Lei.

Mare desamăgire la răsfoirea cărții. Conținut antireligios, disonanță exactă între cecace a auzit în sf. biserică, dar mai ales flagrantă contradicție între cântarea răsunătoare: „*Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni bună învoire*“.

Era o carte de propagandă revizionistă, cu multă măiestrie îmbrăcată în haina religioasă. Locul din Apocalips c. 16, v. 13-14, este îmbrăcat în formula pur revizionistă: „Liga Națiunilor este creațiunea Diavolului, și deoarece bisericile sprijinesc Liga Națiunilor, s'au pus în slujba Diavolului“. În altă pagină (6) se zice: „Liga Națiunilor este organizația care stăpânește națiunile pământului și se compune din trei elemente: *religia, comerțul și politica*“.

Toate aceste murdare insinuațiuni sunt îmbrăcate în texte ale sfintei Scripturi și împărțite creștinilor români ortodoxi chiar în ziua marelui praznic al Nașterii Domnului.

Altă dureroasă manifestațiune tot în ziua praznicului.

Într-o comună pur românească ortodoxă din sud-vestul Graniței, s'a aranjat un festival.

Abstrăgând de la însuși rostul manifestației, în program figura un monolog rostit de un premilitar. Monologul purta titlul „Tatăl nostru“. S'ar fi părut că o instituție ca a premilitarilor — cu scopul cel puțin conceput de legiuitor — aduce pe scenă rugăciunea Domnească sub o formă accesibilă sufletelor drept un corectiv în mulțimea nevoilor zilei.

În loc de rugăciunea domnească, s'a vorbit în cel mai insolent ton și atitudine un Tatăl nostru cu refrenul cel mai vulgar, ce nu poate fi conceput decât de vre-un specimen marxist. Este rușine chiar, a reproduce această insolență.

*

Semnalăm aceste fapte pentru cei în drept — în speță autoritățile de Stat. Până se vor lua măsuri contra unui oarecare țap ispășitor, suntem obligați a cerceta aceste incidente prin prizma țaranului român.

Este bine cunoscut că în vâltoarea patimilor deslănțuite cu atâta ușurință mai ales în campaniile electorale, vorba spusă de ori unde ar veni, s'a depreciat mult: litera tipărită a mai păstrat puțin din autoritate.

O carte ieftină, distribuită dosnic și insinuant captează curiozitatea. Și din felul cum se comentau între credincioși ideile unui fals apostol, mai fals ca numire (I. F. Rutherford)

s'a văzut că a sămănat sămânța îndoelii în realitatea ce o trăim. Este suficient un sămbure de îndoială în aceste vremuri grele, urmările se pot ghici.

Pe de altă parte „Tatăl nostru“ ca rugăciune instituită de însuși Mântuitorul Hristos, se înyată dela fragedă copilărie, se presupune a fi rostită în fie care zi de tot sufletul credincios, dar se mai repetă totdeauna în sfânta Biserică, nu a fost odată măcar comentat într'o adunare de oameni.

Nebuneasca înscenare cu un „Tatăl nostru“ antichrist, a fost un imens hohot, a fost cu mult humor comentat în fel și chip.

Humorul și ironia promptă a românului, în toate împrejurările vieții, au sesizat grotescul acestei insolente și de-arândul se auzeau în toate gurile refrenele murdare.

Mă gândeam la frumoasele pagini cronice despre adunările antirevizioniste. Câtă elocință, cât suflet dela conducători și totuși o carte insinuant plasată câtă stricăciune nu produce.

Mă gândeam la frumuseța praznicului Nașterii Domnului și pe pământ pace între oameni bună învoire“ trece tot așa de modest ca Pruncul din ieslea din Vifleem, iar răutatea zilei cu grotescul ei sunt lovituri grele ce cu multă anevoință se pot repara, dacă vom mai avea vreme să mai reparăm ceva.

Pr. Traian Constantin

Creștinismul ca forță socială.

(Continuare)

Oridecâteori demnitatea se unește cu orgoliul, antipatia și cu neastâmpărul, n'are nimic comun cu Duhul lui Hristos și ea nu poate rămâne credincioasă nici măcar adevărului, căci numai dragostea față de aproapele este chezașia imparțialității, a adevărului, iar patima falsifică orișice chezașie. Nu substanța activității terestre, ci revelația unei alte lumi trebuie introdusă în viață, căci omul despărțit de Dumnezeu se tătăcește în organizații de mase, gândind totuși numai la el; ființa colectivă degenerază în tehnică menită să servească și celor mai inferioare trebuințe, iar viața personală, trece drept trădare față de duhul acestui mașinism. Frica de forța brutală a legilor civile nu e o garanție suficientă pentru menținerea ordinii în stat. *O viață nouă, curată și tare nu se poate înfăptui decât cu ajutorul Bisericii lui Hristos, în care luminează și ocrotește deapururi Dumnezeu.* Cine se abate și se răsvrătește împotriva rânduelilor ei, cine se lipsește de îndrumările ei de maică și iese din ascultarea îndatinatelor ei porunci și

sfaturi, rătăcește pe cărări pline de primejdia tuturor căderilor și rătăcirilor, căci numai creștinismul împreună real cele două mari contraste și orânduiri ale vieții sociale, pe cari le așează într'un raport lămurit, nu prin speculație, ci printr'o faptă a voinței supreme. El e singura sursă de educație integrală, pentru că el nu se oprește la educația intelectuală a individului, ci se adâncește prin educația religioasă-morală a fiecăruia, în care firea se supune întru toate spiritului. Plutind pe valurile gândirilor ce se frământă în noi, să avem încredere în Hristos; căci El însuși e în inima noastră și ne cheamă tainic spre el. Spiritul dumnezeesc se reoglindește în adâncul sufletelor noastre, ca bolta cerului în claritatea apelor mării, dându-le perspectiva infinitului, izvorul trăirilor religioase, natura vieții viitoare. Dispariția ideii de Dumnezeu din sufletul uman însemnează fără îndoială la toți o preponderanță a capriciului față de seriozitate, a lucrului trecător față de ceea ce e etern, o încetare a ascultării și respectului față de cele mai adânci adevăruri moștenite ale vieții omenești, față de cea mai înaltă destinație a sufletului nostru.

După materialismul veacului XIX cu tot cortegiul manifestărilor ateiste, francmasonie, idololatre, filosoful și omul de știință al veacului XIX, după amare decepții și desiluzii, va trebui să se întoarcă la învățătura lui Hristos. Căci de când există lumea și câtă vreme va mai exista cerul și pamântul nu s'a aflat și nu se va mai afla niciodată un fapt care să dovedească că nu există Dumnezeu sau că sufletul nu este nemuritor sau că Iisus Hristos n'a venit în lume ca Dumnezeu-om ca să moară pentru păcatele noastre și tot așa nu s'a aflat încă nici un fapt care să dovedească că morții nu învie sau că bolnavii nu pot fi însănătoșiți cu ajutorul rugăciunii (dovadă concretă cazurile numeroase dela Maglavit) și aceasta pentru că argumentele contrare aduse nu posedă putere doveditoare negativă, ci sunt simple speculațiuni ale sufletului și creierului uman. Cu cât ne vom cufunda mai adânc în perceperea lumii externe, cu atât mai mult ni se va lămuri certitudinea că lumea empirică în care trăim, suferim și murim nu este unica și adevărata lume, ci numai substanța mai rudimentară în care tinde să se manifeste și să se desfășoare o lume mai înaltă, mai curată și mai superioară de dincolo de timp și spațiu, lume care singura este adevărata obârșie a ființei noastre.

Pentru certitudinea concluziilor cu cari închei și ca să mai dovedesc micimea noastră,

țin să vă întreb cu ce mijloace și instrumente a operat și operează știința pentru explicarea lumii exterioare? Răspunsul nostru inevitabil e: cele 5 simțuri ale noastre. Acum chiar punând noi ipoteza că omul viitor cu o ingeniositate de două ori mai mare ar inventa aparate din ce mai precise pentru observarea, măsurarea și controlarea acestei naturi și chiar dacă aceste ingenioase instrumente ar putea fi controlate prin altele și mai ingenioase și ar descoperi aparate automate ca bunăoară cele prezente: termometru, barometru, hidrometru etc. cari să înregistreze singure zi și noapte, prin propria lor activitate, fenomenele din natură și pe urmă să povestească și raporteze singure foarte precis tot ce-au înregistrat, chiar și atunci omul nu va putea pricepe mai mult, decât numai ce percepe prin cele 5 simțuri. Dar dacă aceste cunoștințe percepute de simțurile noastre sunt cum au învățat unii filosofi ca de exemplu Fichte, Kant și Schelling, numai niște reprezentări subiective, numai niște impresii despre o oarecare activitate a materiei simțite de creierul nostru sub formă de lumină, sunet, culoare, căldură și în realitate n'ar fi decât numai vibrații de materii, undulații de unde sau amestec neregulat de atomi și molecule? Toată lumea n'ar fi decât o parte din eul nostru! Cu cât însă mai sincer își recunoaște sufletul propria sa boală, silindu-se să se ridice deasupra eului său trupesc, cu atât mai clar va înțelege el în mijlocul încercărilor și piedicilor vieții, sensul acesta superior și va vedea strălucind mântuirea sa din umbra tuturor privațiunilor și durerilor. Creștinismul nu înseamnă numai simplă cunoștință ci și explicare, întrupare și urmare practică. Niciodată nu-i prea târziu să redai lui Dumnezeu tot ce ai făcut sau ai uitat să faci; nici odată nu-i prea târziu să faci din viața ta o mărturisire a vecinului și indestructibilului adevăr. Pășind noi pe calea certitudinilor trasate de Hristos, ajungem ca hotărârile noastre cari până acum prezentau o elasticitate deconcentrată, să devină adevăruri inflexibile în aceste vremuri de universală confuzie, când toate s'au clătinat dela locul și autoritatea lor.

Ne-am prăvălit vertiginos depe culmile spiritualității în gheena păcatelor. Lutul din noi se folosește agresiv de drepturile sale și pretinde supremație asupra sufletului. Numai dela o trezire lăuntrică și nu dela cine știe ce cult nou al spiritului putem aștepta mântuirea și înnoirea culturii noastre. Acest crez nu e o formulă de gândire individuală, ci un sentiment colectiv care nu e născut din procreația cerebrală a unui ins singuratic, ci a fost totdeauna al unei clase

întregi călăuzită de însuș Duhul lui Dumnezeu și nu e lozinca unei singuratece perioade, ci a întregii istorii apuse, primind doar botezul actualității și crescând astăzi în intensitate sub forța împrejurărilor. Aceste adevăruri „învechite“ ce le propagăm noi sunt vechi dar pururea tinere și actuale. Calea renunțării e adevărat, e grea și puțini sunt acei cari o urmează. Dar clipa în care omul își va descoperi adevăratul lui rost transcendent, va fi unica și cea mai scumpă din viața lui. A sosit ceasul să privim cât de mult ne-am pierdut în lumea externă și cât de mult ne-am afundat în artificialitățile și nebuniile filosofiei moderne, ca la rândul său cu atât mai strașnic să ne lăsăm răpiți de vocea Celui ce ne cheamă spre El.

Acum când toate competențele financiare s'au mobilizat pentru găsirea unea formule mântuitoare noi le spunem: că atâta vreme cât ecuațiile sociale vor rămâne închise numai între scoarțele algebrei economice și date pe seama specialiștilor importului și exportului de legiuiri, ele vor rămâne nedeslegate, iar suferințele noastre fără lecuire, până ce nu vom lepăda haina cea veche a perversității și să îmbrăcăm pe cea nouă a moralității creștine. A îmbrățișa cauza lui Hristos și a crede neclintit că fără el viața e învinsă de moarte prin aceea că luptăm împotriva principiului rău din noi și-i anihilăm tot mai mult puterea și-i zădărniciți tot mai mult acțiunea.

Deci azi când concertul vieții contemporane este în toiul decisiv al creerii de valori noi, când se pregătesc statelor mereu surprize, când structura sufletească își ea un colorit nou, se impune intrarea tuturor în ritmul general ce vibrează pentru Hristos și a îmbrățișa aceste acțiuni, oferindu-ne tot concursul și devotamentul nostru. Să ne cutremurăm cu toți mărturisindu-ne în fața sfintelor Potire cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, să aruncăm pentru o clipă interesele și grijile personale să desvelim și să scrutăm realitatea în esența ei, să o facem cunoscută tuturor și să luptăm din răspuței pentru realizarea ei, pentru a ne trezi într'o mare atmosferă sufletească de unire voioasă și plină de entuziasm în îmbrățișarea și în bătaia inimilor ce simt și cred la fel.

Nu trebuie să șovăim în viață, ci să luptăm ca acele vieți ce ne scapă de sub puterea strivitoare a vremurilor, cari întrupează în alcătuirea lor tainică, vremuri noi. Atunci marea vieții noastre involburată și agitată va deveni iarăși liniștită. Atunci creștinismul nostru nu se va mai reduce la o simplă etichetă ocazional folosită, la rari și scurte vizite în casa Dom-

nului, ci va deveni iarăși o forță impunătoare în viața socială, de un dinamism robust, așa cum istoria l-a răbojit în toate realizările de până acum. Plutind acest crez pe catargul corăbiei noastre, cârma binecuvântată își va depăna mersul pe valurile furioase ale acestei vieți și va ancora la malul izbăvitor a toate. Iar noi cu cât mai furios se agită valurile evenimentelor ce lovesc în naia bisericii noastre, cu atât mai strâns să ne ținem de ea, încingându-ne cu „brâul de salvare a credinței“ singur nădăjduind că Stăpânitorul și Mântuitorul lumii acesteia nu ne va lăsa să ne înecăm în adâncul valorilor pierzării. Înțește-te suflete al meu, căci de aceea au pogorit cerurile pe Fiul Tatălui și s'a pogorit în valurile Iordanului, ca să te spele de murdăria păcatului și să-ți inoculeze sămânța nemuririi.

(Sfârșit)

Cărți consultate: 1. „Curs de Teologie Fundamentală“ de prof. V. Găină, Cernăuți (curs litografiat).
2. „Timp și spațiu“ de I. Petroviciu (Rev. de Filosof. Nr. 3, lunile Iulie—Sept. 1934).
3. „Biserica și problemele sociale“ (Conferințe).

Ș T I R I

Intronizarea P. S. Andrei al Aradului. După cele ce ni se comunică, intronizarea P. S. Sale Andrei al Aradului se va face duminică în 2 Februarie a. c., sărbătoarea întâmpinării Domnului. Intreaga eparhie soră freamătă de bucuria acestei zile. P. S. Tit al Hotinului a fost deja înscăunat.

Cercul „Sfântul Gheorghe“ în Pogănești. În timpul de o lună cât a trecut dela înființarea cercului sf. Gheorghe al tineretului în Pogănești, iată cum a activat acest cerc. A înscris, întâi 12, apoi încă 5, în total 17 membri. Au cercetat regulat sfânta biserică, unii cetind apostolul; înainte de sărbători toți s'au spovedit și apoi au fost împărtașiți. La 25 Decembrie, Nașterea Domnului, au ținut o șezătoare religioasă cu următorul program: Deschiderea ședinței, troparul Nașterii, Nașterea Mântuitorului (conferință), declamări: Puternicul Dumnezeu, Tatăl din cer, Steaua sus răsare, Trei păstori, Irod, Dumnezeu către bogat, Datoria către plugar, Rugăciunea vremii; Colinda: O, ce veste; Declamări, iarăși Colinde, apoi „Steaua“. În amintirea intrării în Asociație membrii se angajează a sădi în ocol câte un pom. Din considerare la stările grele din partea locului, deocamdată se abstea dela înființarea fondului. La urma-urmei nu acesta e de căpetenie. De căpetenie este înființarea cercului și activarea. Exemplul zelosului preot Petru Vasilescu cu bune înclinări culturalizatoare în parohia sa e grăitor și pilduitor și pentru alții.

Propagandă sectară? Deunăzi au sosit în orașul nostru baloturi mari cu cărți. Cărțile, ce pretind să aibe conținut religios, sunt în fond imunde mijloace de propagandă subversivă. Dealtfel aceasta o mărturisește și calitatea propagandiștilor, cari sunt unguri, și față de cari preoțimea trebuie să pună poporul în gardă, căci ei nișună prin Banat. Iată unele din aceste cărți otrăvitoare de simț românesc și ortodox creștinesc: creațiunea, răsunarea, pregătirea, împăcerea, criza, domnitorul drept, ingerii, războiul universal este aproape etc. etc.

Licențiat în Teologie. Tânărul Tiberiu Șdieu fiul preotului nostru George Șdieu din Seleuș a susținut de curând teza de licență, fiind declarat licențiat al Facultății de Teologie ortodoxă din Cernăuți. Felicitări!

Se poate fabrica lână din lapte. Un inventator italian a isbutit să facă din laptele de vacă lână în toată forma. Printr'o combinare de materii chimice produsul vacilor noastre poate da lână, care în alte țări ca Italia este azi foarte căutată. Din 100 litri lapte se pot fabrica aproximativ 3 kg. lână.

Comunicate.

Nr. 6109 Sc. 1935.

„Biblioteca Glasul Domnului“ dela Arad a publicat decurând ca Nr. 2 broșura intitulată „Dela Vlădica Grigorie la ciobanul Petrache“ de preotul C. Turicu.

Broșura scrisă cu îngrijire arată cu duioșie viziunile avute în ceasul morții de răposatul episcop Grigorie al Aradului, realizat și prin întâmplările minunate dela Maglavit.

Doritorii să se adreseze părintelui C. Turicu în Arad.

Caransebes în 31-Decembrie 1935.

Consiliul eparhial.

* * *

Nr. 7831 Sc. 1935.

În editura „Pace“ condusă de diaconul prof. F. M. Găldău din București a apărut cartea intitulată „Clopotele învierii“ de preotul Gh. V. Butnaru parohul bisericii Domnița Balașa din București.

Noua lucrare a părintelui Butnaru, bun scriitor de bucați creștine cuprinde o serie de nuvele inspirate din viața creștină, trăită. Aceste nuvele reușesc să strecoare în suflet — fără aparatul greoi al dogmatismului religios — duhul credinței noastre strămoșești.

Cartea are un format mare și frumos, costul unui exemplar Lei 60. Doritorii vor trimite costul cărții plus 5 Lei pentru porto pe adresa secției culturale a Consiliului eparhial.

Caransebes în 23 Decembrie 1935.

Episcopul diecezan:

† Vasile

Note Oficiale.

Nr. 43 E. 1935.

Se atrage atențiunea On. Oficii parohiale asupra dispozițiilor art. 16 din legea timbrului amăsurat cărora persoanele juridice de interes public și privat sunt supuse impozitului echivalent.

Oficiile parohiale sunt datoare deci ca în cursul celor trei luni înainte de încheierea exercițiului financiar să înainteze administrațiilor financiare — fie direct, fie prin percepțiile locale — declarații de impunere după modelul arătat în ordinul circular Nr. 2378 E/927.

Aceste declarații se vor înainta atât pentru parohiile proprii cât și pentru parohiile vacante ce sunt administrate de dânsii.

Neînaintarea la timp a acestor declarații aduce cu sine amendarea celor îndatorați la acest impozit echivalent cu jumătate din suma impusă.

Sunt scutite de impozitul echivalent:

a) Imobilele publice, sau ale așezămintelor de utilitate publică neproducătoare de venit și chiar când sunt producătoare de venit, însă aceste venituri sunt afectate (întrebuințate, folosite) serviciilor publice sau scopului acelor așezăminte.

b) Imobilele parohiale (casele parohiale) cari nu produc nici un venit și cari s'au bucurat și până în prezent de asemenea scutiri.

Sesiunile parohiale sunt scutite de impozitul echivalent până la extinderea de 6 ha. (12 jug.)

În consecință sunt scutite:

Bisericile cu toate recvizitele (odoarele) lor, casele parohiale, capelele, casele de rugăciuni, cimitirele, pământele bisericesti a căror venit se folosește la întreținerea bisericii sau pentru scopuri culturale, respective de utilitate publică.

Din sesiunile parohiale este scutită estinderea de 12 jug. rămânând impozabil numai restul de teren.

Impozitul după aceste sesiuni cade în sarcina uzufructuarului.

Toate celelalte dispoziții cuprinse în ordinul circular Nr 2378 E/1937 rămân în vigoare și în prezent.

Despre înaintarea declarațiilor se va face raport Consiliului eparhial cel mult până la 15 Martie 1936.

Întrucât unele comune bisericesti vor fi impuse în mod ilegal, în termen de 20 zile dela primirea procesului-verbal de impunere ofi-

ciile parohiale vor înainta apel la administrațiile financiare respective raportând aceasta și Consiliului eparhial.

Orice daune cauzate prin întrelăsarea respective neglijența oficiilor parohiale cade în sarcina conducătorilor oficiilor parohiale.

Caransebeș în 2 Ianuarie 1936.

Episcopul diecezan:

† Vasile

* * *

Nr 7018 E. 1935.

Atragem atențiunea On. Preoțimi asupra ordinului cu Nr 7018 E. 1935, comunicat prin Oficiile protopresbiterale cu aceea ca cel mult până la 10 l. c. să înainteze declarațiile privitoare la inventarierea averilor bisericesti.

Aceia cari nici până la data de mai sus nu vor înainta declarațiile cerute, li-se va reține salariul pro Ianuarie a. c.

Caransebeș în 2 Ianuarie 1936.

Episcopul diecezan:

† Vasile

Inștiințare.*)

Fac de cunoscut tuturor acelor Prea cinștiți preoți, învățători, cantori etc. cari prin zeci de scrisori au cerut dela mine Octoice, și cu nu am avut de unde le da, că astăzi sânt în plăcuta poziție de a le satisface cererile.

Octoiul s'a tipărit în ediția III-a, mult mai îmbogățit ca edițiile premergătoare și cu aprobarea Venerab. Consiliu eparhial, în editura tipografiei și librăriei diecezane din Caransebeș.

Deci cine are lipsă de Octoih, să se adreseze cu încredere tipografiei și librăriei diecezane din Caransebeș, de unde îl vor căpăta cu prețul de 150 Lei plus spesele poștale, (20 Lei) tipărit și legat frumos cu cruce în față și aurit.

De dorit ar fi ca dintr'o comună să se asocieze mai mulți creștini și să-l procure împreună în câte exemplare doresc și încă cât de îngrabă, căci fiind tipărit numai într'un număr restrâns de exemplare, să nu rămână fără o carte atât de folositoare și practică.

Valeadieni în 8 Ianuarie 1936.

George Cătană

inv. pens.

*) Rog respectuos pe toate revistele și foile noastre, să reproducă această înștiințare.

CONCURS.

Comitetul parohial ort. rom. din Forotic în baza ordinului Veneratului Consiliu Eparhial Nr. 6362 din 1915, a treia oară publică concurs pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă neputinciosul paroh Ioachim Dabici cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ cu următoarele emolumente:

a) 8 (opt) jugere din locul numit Gârbovăți, 8 (opt) jugere din locul numit Solovan, 4 (patru) jugere din locul numit Dupăculme, 8 (opt) jughere din locul numit Dos lângă hotarul Comoriștei. Acesta tot pământ arabil și 3 (trei) jugere din locul numit Dos livadă (fânăse), 1/2 (jumătate) intravilan din plațul de lângă Alexa Grema.

b) Toate venitele ștolare.

În lipsa de casă parohială alegândul capelan se va îngriji singur de locuință. Viitorul capelan va fi obligat a suporta sacinile publice împreunate cu realitățile cari formează dotația de capelan.

Recurenții își vor înainta cererea de concurs adjus-tată cu documentele prescise Prea Onoratului Oficiu Protopresbiteral ort. rom. din Oravița, iar cu prealabila învoire aceluiaș Oficiu se va prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare — dar nicidecum în ziua alegerii — în sfânta biserică din Forotic, spre a-și arăta dexte-ritatea în oratorie și cântare bisericască.

Din ședința consiliului parohial ținută la Forotic în 28 Iulie 1935.

Ioan Dabiciu

notarul cons. parohial.

2-3

Mitrofan Clorei

președintele cons. parohial

În conțelegere cu mine: *Virgil Musta* protopresb ort. rom.

Consiliul Corpului Contabililor Autorizați și Experti de contabilitate

Secțiunea de pe lângă Tribunalul Caransebeș.

Convocare.

Domnii membri ai Corpului Contabililor autorizați și Expertilor de contabilitate — Secțiunea Caransebeș se convoacă în

Adunare generală ordinară

pe **Duminică, 19 Ianuarie 1936 ora 9 a. m.**, la sediul secției, în sala de ședințe a „Băncii Poporale“ s. a. Caransebeș, — iar în caz că nu s'ar întruni numărul recerut de regulamentul legii, la 26 Ianuarie 1936 ora 9 a. m. în acelaș local, — cu următoarea

Ordine de zi:

1. Darea de seamă a Consiliului de Administrație.
2. Raportul Censorilor.
3. Aprobarea bilanțului și a contului de venituri și cheltueli și descărcarea Consiliului de administrație de gestiunea sa.
4. Alegerea Consiliului de Administrație și a Comitetului de Censori.

Caransebeș, 9 Ianuarie 1936.

Președinte,

Constantin Călțiu

Secretar,

Ioachim Jumanca

Judecătoria rurală Teregova.

Nr. 1897/1935 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Poporală instituit de credit Caransebeș, contra urmăriților Magdalena Jurchescu n. Jurchescu, Elena Răduța Jurchescu, Toma Jurchescu și Gheorghe Iuga, la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiune execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din Legea LX din 1881, asupra porțiunilor din imobilele înscrise în c. f. a comunei Domașnea (din circumscripția Judecătoriei Teregova) Nr. 3602, 664, 1892, 3750 și anume: porțiunile de sub B. 13, 14, 15 de (15/28) din Nr. top. 1043 Potoc de 1275 stp. în valoare de 100 Lei, — 8 Poiana Ceicovii de 200 stp. în valoare de 10 Lei, 1276 Spini de 1 jug. 950 stp. în valoare de 200 Lei, porțiunile de sub B. 15, 16, 18, 19 (întreg) fără Nr. top. Intravilan de 97 stp. în valoare de 100 Lei, — porțiunile de sub B. 24, 25, 26 (de 27/84) din 1343 Dealul Domașnea de 1 jug. 950 stp. în valoare de 150 Lei, — 207 Calea Crivi de 1385 stp. în valoare de 100 Lei, — porțiunile de sub B. 11, 12, 13 (de 15/28) din Fântâna Cureștilor de 1100 stp. în valoare de 80 Lei, — porțiunile de sub B. 11, 12, 13 (de 15/28) din 208. Valea Crivi 684 stp. în valoare de 40 Lei, — 177 Gârdomin de 100 stp. în valoare de 100 Lei. — Postrase de 140 stp. în valoare de 80 Lei, — 179 Valea Gârdomin 400 stp. în valoare de 80 Lei, — 744 Gârdomin de 1 jug. 250 stp. în valoare de 200 Lei, — 779 Gârdomin de 850 stp. în valoare de 90 Lei, — 171 Valea gârdomin de 300 stp. în valoare de 50 Lei, — 172 Valea gârdomin de 650 stp. în valoare de 90 Lei, — 156 parte din moară 558, în valoare de 10 Lei, pentru încasarea creianței de 20.750 Lei, capital, interese de 8% dela 7 Aprilie 1934 spese de proces și de executare de 3111 Lei fixate până acum, spese de 882 Lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Prețul de strigare se stabilește la valoarea susărată la fiecare parcelă care poate fi redusă cu 25%.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **3 luna Februarie anul 1936 ora 9** în casa comunală a comunei Domașnea.

În baza art. 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de 75% din prețul strigării (art. 26 XLI. 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției; și să semneze condițiunile de licitație.

3. Fiscul cât și creditorii privilegiați și ipotecari nu sunt datori să depună garanție în calitate de licitațiuni.

În cazul când licitantul, în baza legii, perde garanția, licitantul scutit de darea garanției este dator să depună în depozit judecătoresc suma corespunzătoare garanției, în termen de 8 zile dela primirea somațiunii secției c. f. (art. 21 XLI. 1908, art. 15 XV. 1911).

4. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția

fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și numai poate lua parte la licitațiune, care se va continua fără amănare.

Cei scutiți de garanție nu sunt datori să depună suma corespunzătoare complectării garanției.

5. Cumpărătorul e dator să plătească prețul împreună cu interesele de 8% din ziua lichidării, în trei rate egale la perceptoratul Teregova casierie pentru depozitele judiciare și anume: prima rată în 30 zile, a doua în 60 zile cea de a treia în 90 zile, socotite dela data când licitația a rămas definitivă. (Garanția se va socoti în ultima rată).

Cumpărătorul este dator să plătească dările imobilului scadent după ziua licitațiunii, taxa de transcriere precum și 2% conform Reg. Port.

Dacă în 8 zile dela ziua licitațiunii nu se face vre-o reclamațiune sau dacă în decurs de 15 zile dela aceeași dată nu se face supra ofertă, instanța c. f. va elibera cumpărătorului un certificat de cumpărare în baza căruia cumpărătorul poate lua în posesie imobilul cumpărat.

Condițiunile de licitație se pot vedea în otele de birou la instanța c. f. Teregova și în primăria comunei Domașnea.

Dată în Teregova la 22 Noemvrie 1935.

Jud. **I. O. Bubenec** m. p. dir. c. f. **Bica** m. p.

Pentru conformitate: **Ioan Bica** dir. c. f.

Brâne preoțești

dela cele mai renumite fabrici și cu prețuri convenabile
de vânzare la **Librăria diecezană.**

Aviz.

Librăria Diecezană
din Caransebeș

cumpără
ceară curată

cu prețurile cele mai avantajoase, în orice cantități.